

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Prijepostana se prima tiskaju po 5 nov. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 nov. za svaki redak više 5 nov. ili u slučaju opetovanja uz pogodno na upravitelja. Novici se štiju poštarskom naputicom (nagorno pustilo) na odmahotrajnu "Našu Slogu". Ime, prezime i najbližu poštu vnija točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, neka to javi odpravljenju u odgovoru platu, za koje se ne plaću poštarino, ako se izvama naplaku: "Koklamenja".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a zalogu sve pokvari". Nar. Pos.

Izlazi svakog četvrtika na otprilike arku. Dopisi su novražnju ako se i ne tiskaju. Najboljegovani listovi se neprimaju. Preplatna e postaršinom stoje 12 for, za soljake 2 for. na godinu. Nazmjerno for. 2 1/2, i 1 za pol godinu. Izvan carovino više poštarino. Na malo jedan broj 5 nov. Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 12.

Naše sjedinjenje.

Iz letre, na cara i kralja rodjendan.

IV.

Nit u ovoj drugoj poli nije se postupalo, nit se postupaju pojednako u svih zemljah. U onoj zemlji, koja je s prvo spomonutom polom u takvoj pravnoj svazi, da ju oblasti u svojih naslovih nose, ponekda se jo i podupri lo težnja našega naroda, a konačnu svrhu se jo na mnogo, bar hipno, takodje doseglo. Jer dok su zastupnici narodu to zemljo u prvanja vrijeme postavljali svojim glavnim zahtjevom sjedinjenje na naravnim svodilom, sad toga nit nespominaju, o tom nramorkom Auto. Oni za ono malo što su dobili, podupiru ono, koji su njim pomogli to dobiti, a to iz hojuzni, da jih ovi nobi napustili to podupri ona dva življa, kojih jednoga podržuju, a kojih drugoga su stvorili. Nja su već tako okovali, da nepodupiru nit najvažna istoimona bratja u zemlji, koja je prema svojim suzemljakom drugo carovnosti zastupana manjinom.

Slično se dogadja u drugoj skupini zemaljah isto polo: jednaj zemlji dalo se jo toga prilično, ali tako rekud uz uvjet, da se noina brinuti za svoju najvažnu i istoimona bratju, nalazodu se u manjini prema inorodnikom svojoj zemlji, koja pod njimi stanje, k voj se nedaje nit najprimitivnijih uvjetih narodnoga obstanaka, i za ko, u se malo ili ništa i na materijalnom polju radi. Zastupnici ono zemljo ipak podupiru ono, koji su narodu u njihovoj zemlji nešto privnih oživotvorili (oživotvorili su jih jer su prisiljeni, jer drugđijo nobi mogli obstojati), prom su to oni isti, koji našim sunarodnikom drugih zemaljah nedaju duševno nit odobnuti. Primjera netreba navadjati, jer su obćen to poznati. A sam pisac članka «Ilirija» iztaknuo jo, da jo zemaljsko školsko viedu juče nego li glas narodnih odaslalnikah.

Nesretno i već sbilja nosnosno stanjo, u kojem se nalazimo, kojemu su nešto drugi a mnogo sami krivi, morali bi, ako nam jo do obstanaka, ako hoćemo sačuvati ono, što smo od naših predjah baštiniili, što su nam oni proti jačim, i fizično i moralno, suvražnikom obranili, ako hoćemo napredovati, sami najprije hojčjeti promjeniti, pak prisiliti druge, da se promjeni.

Tu hotaju imali bi i u ovom upravnom stanju, u kojem smo, pokuzivati u svom našom javnom življenju, iztičud se i radu kao uda jedan celine. Peilika nam pružaju zemaljski sabori, carevinsko viedo, delegacije. Za vrijeme zemaljskih izborah imali bi se podupirati, a u saborih samih raditi nokim sporazumljenjem. Nek nas uzamamajuje pokrajinska autonomija, upravo za to, jer je pokrajinska a nije narodna.

U carevinskom viedu imali bi svi naši zastupnici zemaljah jedno polo uvijek sporazumno, kao rođena bratja,

raditi, nepuščajud, da se u nijednoj zemlji zatire naš narod, podupirud svi, sve; u svaki sm, držud uvjek na pameti, da se jedno nezatire, jer se nemože i da bi na njo rod došlo čim bi druge zatrlo. Oni svi kao jedan imali bi nadulje sporazumiti se s drugim skupinama carevinskoga vieda; to onimi, koji imaju još neoživotvoranih pravah, to onimi, koji su željni, da se pravica kroji svim narodima monarhija, imonito pako srodnicim narodim. Članovi svake pojedino skupine imali bi točno pobilježiti svoje na pravu osnovano zahtjevo, pak rod svi medju sobom; ti podupiri mono u mojih a ja ću tobe u tvjih, i neodovoljimo se dolc se noizpuniti svim svo. (Kad bi tako bilo, onda se nobi trebulo hojčjeti, da nas nobi Čust i Poljaci pomogli).

Pravica jo jedna; svi imaju pravo na nju; nepozna zatovanja, obćenja, povlasticaoh niđjih, obzirnosti upravnikom.

U delegacijah, jedinom zakonodavnom tjelu, u kojem se sastaju odaslanci: obijah polah našega naroda, nobi ovi nićud smjeli zaboraviti, da su si rođena bratja oni i njihovi mandatariji; uvjek inati pred očima skupno probitka, i nastajati složiti se imonito sa zastupnicim srodnih narodah. Tu se razpravljaju odnošaji i tećoga udu našo krasno ali jedno domovino, koje još noima ustavnoga života, a kojim još zajedno nadoluzimo, a kojoga stanju pado i viostih istinitih teško dobivamo, za kojega bi se takodje hratski pobrinuti.

A tako, kako u obitaj-dih zakonodavnih tjelih, imalo bi se i drugđjo raditi, avo prema načelu skupnosti, zajedinstva, uvjeta obstanaka; medju narodom samim u pojedinih zemljah, u društvih, štitacionih, u sastavnih, taborih, kod slavnosti, na možebitnih sastanocih i slavnostih medju celim narodom; u knjigah i novinah, koje bi nas imale potajno medju sobom upoznavati, sblizivati, ujedinjivati; šired medju narodom i podupirud medju sobom dobrotvorna, duševna ili tjelesna društva, kao što to Niemci i Talijani, noćineć pokrajinskih razlikah čine, rade, i kao što jo to shodno pisac članka «Ilirija» iztaknuo. Kad se to bude sbivalo, onda mi stalno, u nedugo vrijeme, postigosmo za čim težimo.

Naše sjedinjenje, po onom što rekosmo, imalo bi se dogoditi pod imenom Hrvatska, jer prirodno i povjestno. Kad bi tkogod našo shodnij, opravdanije, razboritije imo, svalimul Nam je imo mnogo, al svo nije. Nesnosnosti stanja i odnošajah, u kojih se nalazimo, nemožemo se riešiti neg jedinstvenostju i do ove na prvom mjestu nam je stalo. Ona nek bude svrha, imo makar sredstvo, za koje se zu Boga nepopirimo, neg uporabimo ono, kojim ćemo prije do svrhe doći.

Zapisnik

rudovito sjednice obćinskoga zastupstva u Fazinu, držane u dvoranu obć. uroda dne 20. augusta 1887.

Prodajnik: g. Innocent Fabris, načelnik, na 28 zastupnikah.

G. Vinko Marjanović, tajnik-poročnik.

Od strane al. o. kr. kot. kapotana: poglavit gosp. Josip vitez Fabris do Frolenthal, o. k. politički komesar.

G. načelnik, nakon konstatiranja prisutnosti zakonitog broja gg. obć. zastupnikah, otvoril sjednicu ob 10 1/4 sati u jutro.

Tođ. 1. Načelnik postavlja na dnovni rad:

Članjo zapisnika sjednice od 10. junija t. g., to nakon proditajna napita, da li ima tko proti nastavku letoga šta pigovori.

Obćinsko zastupstvo izjavljuje se: Dobro jo i istinito nastavljen, alako mo se potpunoma sa proditanim zapisnikom, koji u celosti odobravamo i odlučujemo, da se podupri po jurvo odabranih zastupnikoh.

Ad 1. Zapisnik sjednice obć. zastupstva odobrava se.

Zastupnik g. Frano Bukovec molil prodajnika za riod, a zadobivš ju, progovori:

Kao nadopunjenje i u savozu sa proditanim nam zapisnikom, čast mi jo proizlazi nekogje uplto na g. načelnika, i to radi prečnosti stvari; ovo li:

Čast smo i dobro razumjeli, što jo u zapisniku utvrđeno, ali žalbožo novrše se zaključci zastupstva. Pitam g. načelnika:

Kako vrši, ili joll izvršio g. načelnik zaključke obć. zastupstva prošlih sjednicah, osobito pako: zašto nije nabavio sliko Nj. o. k. apost. Velič, promišlostvog nam osara i kralja, to prejšnog carevica Rudolfa, knko jo to bilo odlučeno jošto u sjednici 5. aprila t. g.

G. načelnik odvrada: Ovo nije na dnovnom volu, nepodupirud o tom govoriti. G. Bukovec: Molim g. načelnika, da javoli postaviti na dnovni rod ovaj upit i da dopusti glasovati o prečnosti letoga.

Načelnik odvrada: Ja sam plano radi slikah dva puta a Trst i u Pni; tajnit plano jo u Bnd, ali nije mođ dobiti slikah jo željenji mjori, moralo bi se takovo posebno dati slikati.

G. Bukovec nastavlja: Vidlo sam i štiao mnogo talijanskih pozivah, upravljenih ljudom hrvatske narodnosti, n. pr. u Brann, Jurčič, a i dokora svi zapisnici u uredu sa Hrvati plisu sa talijanskim jezikom.

Imam Tpravić pisan u hrvatskom jeziku, a podpis glasi, il Podestà Innocente Fabris — anjonihi li ali i žalostnih stvari!

Molim g. načelnika, da o svih ovih upitih, kao i ostalih, koji ćo siloditi, dade glasovati o prečnosti.

G. načelnik pita, da li ima tko proti tomu prigovori.

Čiolokupno zastupstvo izriče: Svi smo složni i hoćemo, da se glasuje o prečnosti. G. načelnik postavlja prečnost prije izvoženih upitah na glasovanje. Zastupstvo čiolokupno ustaje i glasuje vrhu prečnosti prodlogah i upitah, da se ina o njih protrosati i zaključiti.

G. Bukovec nastavlja: Zašto, g. načelniko, novršite dakle zaključke obć. zastupstva, zakonito učinjene; zašto pićote talijanskim jezikom osobam hrvatske narodnosti?

G. načelnik odvrada: Ja, diurnista Gorboe nozna hrvatski, pa zntc pišo talijanski.

G. Bukovec: Imato tajnika, koji piše u hrvatskom, talijanskom i njemčakom jeziku, vršiti dakle svojom dužnost i zakon, koji nije vaš glavni, već zakon potvrđen od Nj. o. k. apost. Velič, po kojemu

svi narodi carevino Austro-Ugarske imaju jednako pravico, što jo i pravedno. Vršite zaključke obć. zastupstva, t. j. nek sa Hrvatim pišo hrvatski, Talijanom talijanski. Mi to svi hoćemo i noćemo, da se kruti to zakonito pravo, a zahtjevamo, da se urođuju hrvatski i pišo hrvatski Hrvatim.

Glode tobožnjoga opravdanja, da nisto, g. načelniko, mogli nabaviti sliko Nj. o. k. apost. Velič, i prejšnog prostolonasljednika Rudolfa, mogüdo jo, a izvjaviti ću, da sto pisali, nu dokuzah nam nepriuzato.

Iz pronnvedenih dakle razlogah, a osobito poradi nenabavljenja rođnih slikah, čast mi jo postaviti aliodeti prodlog, malbom, da so vrhu njega glasuje.

Postupak gosp. načelnika noćuvon jo, a žalbožo, dovoljno linatiriv, dotično u dnovnom aviatlu pokazuje hojlnost i ljubav do Nj. o. k. apost. Vol. kno i podaničku vjernost, koju jo načelnik prisagao u vrijeme svoga izbora, za to predlažem:

„Obć. zastupstvo sakupljeno danas u rudovitoj sjednici izričovima opetovno svoje akrajno nepovjerenje, kao jošto i akrajni prezir načelniku g. Innocentu Fabris-u.“

G. načelnik odgovara, da to nije na dnovnom redu.

G. Bukovec: Ta Bog vas vido i opamotio, nisto li sam pustio glasovati o prodlogu prečnosti.

G. načelnik odvrada: Ako ima tko šta protivnoga neka reće, i nek sa slobodno glasuje.

Čiolokupno obć. zastupstvo ustaje i jednoglaseo katičo želju i zahtjev, da so u zapisnik upišo slodoće:

G. načelniku Innocentu Fabris-u opetovno izjavljujemo akrajno nepovjerenje, a vrhu toga akrajni prezir radi nezrećenja svojih dužnosti i zaključakah obć. zastupstva.

Gosp. Anton Bortoša molil riod to zadobivš ju, progovori:

Da g. načelnik neće da vrši zaključke obć. zastupstva, uslobadjam se to dokazati počit. obć. zastupstvu slodoćimi čini:

I. U sjednici obć. zastupstva od 16. junija t. g., u točki 4. zapisnika, u svrhu pregledanja administracije zavoda „Mosconi“, a navlastito računah od 1886., imonovan jo odbor od slidoćih osobah:

1. G. Lovrić Antun, 2. Načinović Stjepan, 3. Velan-Močar Josip. Čast mi jo staviti upit na g. načelnika, jo li se pobrinuo savzati taj odbor, ako nije, kao što jo istina, čim opravdava taj noma?

II. U sjednici upraviteljskog vieda grada i porozno obćine Fazin, od dne 7. junija t. g., u točki 8. zapisnika, zaključeno jo i odabran jo odbor od 4 lica, da odlučo vrhu plaćah za dva gradaka pometaha, dva noćna stražara i dva poljska čuvara; u osam dana imao se jo raspisati natječaj, a odbor bio ovlašćen imonovati najboljo molitloje, to u dođdućoj sjednici to prodložiti na potvrđjenje. Odbor bio jo imonovan kako slidoi:

1. Anun Lovrić; 2. Stjepan Načinović, 3. Josip Velan-Močar, 4. Ivan Slokočić.

Pitam g. načelnika: zašto nije vršio svoju dužnost?

III. U točki 10. zapisnika sjednice gradskog vieda od 7. junija t. g. odlučilo se jo popraviti put, koji vodi od Zeljeznice u solo Bortoš; opot bio jo imonovan izvojni odbor, da izvidi, ima li noveca potrebitoga u obć. knsi, a vrhu toga imao nalog obratiti se molbom do o. k. cestovnog komitata, za izhodjenje novčano prisagodi, i to sve učiniti u vrijeme od 8 danah. Od 7. junija došli smo do 29. augusta, a još se po navadi spava.

Pitam g. načelnika: zašto nije opot vršio svoju dužnost?

Trst, dno 21. septembra.

Austro-Ugarska: Njegovo Veličanstvo car i kralj Fran Josip boravi još uvijek kod vojničkih vježbah u Ugarskoj. Dopuscaju gradovih, županijah, svećenstva itd. predstavljaju se svomu kralju, koji njim preporuča ne samo odanost do pristolja već i narodnu snosljivost i ravnopravnost, čega neima u Ugarskoj uiti za lietu.

Caravinsko vijeće nastaviti će svoj rad negdje između 5 i 10 oktobra, te će se usljed toga sastati zemaljska zastupstva negdje polovicom decembra.

Ministar bogoslova i nastava Dr. Gauchs posjećiti će Galiciju, da pregleda tamošnju školstvo. Tada prigodom posjetiti će ministar i Bukovinu.

Prošloga sedna obavili se izbori onih zastupnika na školskom saboru, koji su kad posljednjeg saborskog zasjedanja položili svoje mandate. To bijahu skorojnomučki zastupnici. I sada bijaše većina njih ponovno izabrane, nu na više mjestih pokazali su njemački izbornici, da žela sporazumiti se sa narodnom školskom strankom.

Glavila starožidovske stranke «Politik» slavilo je prošlog sedna dvadesetpetojnici svoga obstanaka. Uredništvo toga lista dobilo je na sviki stranah Češke zahtitakah, no najvažnija je ona vodja školskoga naroda Dra. Riegera, u kojoj žali razdor između Čahah i Nijemcah te pozivlje jedno i drugo na izmirenje.

On kaže medju ostalim, da Čuska sprja dva plomena, koja su zajedničkom sudbinom, duhovnim i materijalnim interesai, radom i po krvi tako usko spojena, da se nada njihovo otkupanje ni pomisliti bez povrede najvažnijih životnih interesah. Mnogi njemački listovi priznaju važnost taj Riegerovoj izvaji.

Novo splitsko obdinsko zastupstvo konstituiralo se izabrav opet svojim načelnikom poznatoga rodoljuba odvjetnika Dra. Balata.

Ugarski sabor otvara se prirednim govorom dne 28. t. m. Od sada unapried trajati će zasjedanja toga sabora 5 godinah.

Hrvatski sabor zaključio je svoje sjednice dne 17. t. m. U ovom zasjedanju bijahu provedene verifikacije zastupnika, razpravljena adresa na kralju, prodani nekoji zastupnici sudovom, te izabrani zastupnici na zajednički sabor u Pešti. Sabor hrvatski sastati će se opet 7. novembra t. g.

Srbija: Dne 19. t. m. započelo su konferencije u Biogradu u prisutnosti ministarab; u tih konferencijah razpravlja se o promjeni srbskoga ustava.

Bugarska: Dne 18. t. m. proslavili su Bugari godišnjicu sjedinjenja kneževine Bugarska te istočno Rumelije. Knez Ferdinand dignuo je obdinsko stanje u Bugarskoj, koje no bijaše proglašeno pod bivšom regencijom. O stanju bugarskoga pitanja pišu nekoji važniji listovi, da je isto još uvijek nejasno i namršeno. Mnogi očekuju, da će se rješitba toga pitanja osposobiti usljed sastanka kneza Bismara i grofa Kalnoyi-a.

Rusija: Prigodom imenovanja cara Aleksandra bijaše mnogo viših častnikah promaknuto na više stupnjeve. Što se tiče držanja Rusije u bugarskom pitanju, uvjeravaju, da Rusija želi uzdržati mir dokle je samo moguće bez štode narodnih interesah. Neuspjiju li sadanji dogovori vlastih, biti će dokazana potreba, da se proglaši berlinski ugovor nevaljanim.

Franczka: Pretendent na francozki prietol, pariški grof izdao je manifest na francozki narod, u kojem oteudjuje republikansku vladavina, pod

poznavajućih. Od ovih opet znalo je štiti i pisati 292, a neopisanih bijaše 1900. — Zastupnik za Pisan svjetnik G. Luko Ivan moll rieč to dobiv ju, stado zagovarati vrstu promjenu udevnoga jezika na pučkoj školi u Pionu, jer djeca u svomu naizdaju, dođim oteli sviet napreduju školom: zar nam je sudjono robovati, a plađati krvavim žuljem stodoi novac za odnarediti našu djecu? Prosim, da se zaključu o promjeni udevnoga jezika u hrvatski iz talijanskoga, ali sa obligatnim podučavanjem i u talijanskom.

Savjet. G. Ivan Ivić nastavlja: Čuvali andraž molbo kudegospodarah kao otacaš obitelji, upravljeno u imo porezne radi Gradisća vis. o. k. zom. škol. viedu, radi odnoga hrvatskoga kao udevnoga jezika ne onaj pučkoj školi; obzirno na to, da i nama sl. o. k. kr. kot. školsk. oblast, uvijedjuje manjkavost i nepovoljan uspjeh u napredku na pučkoj školi u Gradisću, iz razloga, što udevni jezik nije hrvatski, kao materinski; molim, da slavno obd. zastup. izvoli glasovati i zaključiti slodoće:

Obdinsko zastupstvo odlučuje: I. Uvaja se u otelosti molba otacaš obitelji obdinsko Gradisća, upravljena vis. o. k. zomajst. školsk. viedu, a takodje uzima se do prougodnoga znanja, dokret slavnoga o. k. kotar. školsk. viedu od 4. augusta t. g., br. 204.

II. nalaze se obd. odboru, da oćmah sastavi potrebita predradnja zakonom ustanovljeno, pak da redem molbu obilozonu potrebitim prihod, temeljitom motivacijom podnaru vis. o. k. zom. školskomu viedu na nadležno uvodavanje, molod za odstranjenje obatočnog manjkavosti, t. j. da se obzirno na državno temeljno kao i školsko zakonu, uvede na pučkoj školi u Gradisću, hrvatski kao udevni, a talijanski kao obligatni predmet, u obziru školskih propisah, u takovom slučaju duplirati. —

Za Pisan predložom obdinski zaključnik Uzimajuć do prougodnoga znanja priobdinski nam dokret sl. o. k. kot. školsk. viedu od 4. augusta t. g., br. 204., a uvijedjuju i temeljito pripoznavajućih silu potrebu uvodjenja hrvatskoga kao udevnoga jezika na pučkoj školi u Pionu, iz obdinskopredloga: jekih razlogah ovo obd. zastup. stvo odlučuje:

1. Ovlašćuju se obdinski odbor, da odmah obavi potrebita predradnja, koju banju služiti dokuzano silno potrebu primjene udevnoga jezika;

2. Pozivom na, i kao rješitja dokreta sl. o. k. kot. školsk. viedu od 4. augusta t. g., br. 204. ima se upraviti molbu vis. o. k. zom. školskomu viedu, da se u smislu potrebitog državnih i školsk. zakonah uvede hrvatski kao udevni jezik na pučkoj školi u Pionu, uz talijanski kao obligatni predmet, dopunjav po školskih propisah. —

Gosp. načelnik pita, da li ima još tko što dodat li prigovorit. Pošto se nitko neopislanju, postavil načelnik ova predloga za Gradisće i Pionu na glasovanje iz čam proizlazi:

ad B. Obd. zastupstvo ustavl i podpunom broju jednoglasno odobrava i potvrdjuje u potankosti i otelosti svojaj motivacije, predloga i zaključka, izvedeno, jo gosp. savjetniku Franu Iviću — i nalaze obd. doputacije, da bezodvudno ovaj zaključak odivotorit uzastojli, podnestrinjem svega što treba nadležnim i predpostavljenoj o. k. školskim oblastim, molod za odstranjenje nevolodnih, te uvadenje hrvatskoga kao udevnoga jezika na pučkih školah u Gradisću i Pionu čim prije moguće, sa obligatnim podučavanjem i u talijanskom jeziku. —

Zastupnik G. Ivan Ivić nastavlja: Iz predtanoga dokreta o. k. kot. školsk. viedu od 4. augusta t. g., br. 204., čini smo, da treba providiti i odokloniti neko manjkavosti na raznih pučkih školah, kao prostrbiti za školsko vrtove, popravak sgradah itd.

Za Gradisće n. pr. volim, da imamo potrebiti vrt, a školska kuća je vlažna, treba popravka doistino, a još bi bolje bilo kapiti drugu kuću ili novu graditi. Moram priznati, da obdina nestoji buš finacijalno najbolje; slabo nas godine polnadjaju, ima dugovah i zaostatakah velikih. — Čast mi je u tih poslovih slidoće preložit. . .

Zast. G. Bukovec: Budući ima se danas imonovati rezne odbora, is bi se moglo sve ovo silno potrebu povjeriti finacijalno-administrativnom odboru, da svo te valjano prouči i odludi, na koji način bi se moglo svim potrebitim čim brzo doskočiti i manjkavosti odstraniti na zadovoljstvo obdine i o. k. oblasti.

Obdinsko zastupstvo, nasluđav obrazloženja obih govornikah, jednoglasno odlučuje: Ovlašćuju i nalaze se obd. odbor, da svo manjkavosti na rešenih pučkih školah izpita, potrebita odredi i napravi za

odstraniti svo manjkavosti, na zadovoljstvo obdine i o. k. kot. oblasti. Točka 4. Izvješće obd. doputacije vrhu obavljonoga poklonstva Nj. o. kr. apostol. Veličanstvu u Pull.

Gosp. Bukovec predlaže, noka bi izvješće podao koji od odabrane gosp. odhoralnah. Zast. G. Gabrielić moll rieč, zadočivši ju progovori: Veličim zadovoljstvom dast mi je javiti, da je odabrana doputacija, nastojeća se od gg. savjet: Antuna Bortolčić, Ivić Franu i i moja malonosti, bila tako srotna štupiti pred ljubljenu osobu Nj. o. k. apost. Veličanstvu u Pull. a na našu narodita, želju bijamo padovdjoni i predstavljoni od našeg ljubljonog narodnog zastupnika na caravinskom viedu u Beču, prosvetitelj gosp. dra. Dinka Vitozića. —

U dužnoj poniznosti, a i veseljom volikim, poklonih amo so. i pozdravili Nj. o. k. apost. Veličanstvu, uruđiv osobno spomenuti, u kojoj se vrudu mol, da bi so Nj. o. k. ap. Veličanstvo udostojalo smilovati obdini Pizin i svomu našomu narodu u Istri, odredivši, da vijaš o. k. držav. gimnazija ostano i nadalje u Pizinu, te da bi so na istoj postopjono uvoo hrvatski, kao naukovni jezik.

Nj. o. kr. apost. Veličanstvo, naš promiloviti cesar i kralj, udostojno se potankno popitni za odnaka i obdini, a napose radi potrebu obstanaka ovo gimnazije, te izvoliti zaplato, jeli baš želja toll areu prelatna grada Pizina, glado gimnazije.

Odgovorilo so je pozivno: Na samo obdini Pizin, Vaša Veličanstvo, već svemu narodu Istro i kvarnarskih otoka, potrebita jo ova gimnazija, a imonito narodu hrvatskomu Istro i otokah, koji nolma niti jedno srednje ili vijaše škole u svojom jeziku.

Na ovu poniznu izjavu blagodostojalo Nj. o. k. apost. Vel., njomu prihodnom dobrotom i ljubeznosti alidodno odgovoriti.

„Da, to ću dobro proučiti želju Vašu, a niti ću do ovo po mogućnosti, da toj prošnji molji naradah i zadovoljeno bude.“

Molim kopo, da to putov. zastupstvo ovo izvješće do ugodnoga znanja uzati izvoli.

Zastupnik G. Bukovec zaprosi i dočivši rieč, progovori: Primamo najvodim veseljom do prougodnoga znanja priobdinsko nam izvješće, odposlane obd. doputacije, a vrhu svega Proviđajli odgovor.

Nemožemo drugo nego izkazati zahvalno sroč, viodita odanost i ljubiv, koju doistino čutimo i nosimo do Nj. o. k. ap. Veličanstva, našeg promilovitog cesara i kralja Franu Josipa I. i naprim, prejasno vladajućih dmadijstrososlavnih Hababurgah.

Čast mi je prosloditi, da obd. zastupstvo ovo izvješće do prougodnoga znanja uzma, a da uzklino trokratno: „Bog poživi promilog i ljubljonog nam cesara i kralja, svu prejasnu iu porodien, na mnoga ljeta!“

Obdinski doputaciji ljudi pak izrodnu u zapisnik javna zahvala. Zastupstvo obd. ustano sa stolcah i uzklino zahvom trekratni: Živio Bog na mnoga ljeta, živio nam cesar i kralja kao i prejasnu nu porodien!

U zapisnik noka so upiše kopa zahvalna obd. doputaciji.

Zast. G. Bukovec moll rieč, to dočivši ju nastavi: Molim G. načelnika, da so izjaviti izvoli, jeli istina što so govortu, da je on za ovo putovanje digno iz obd. blagajne iznos od 40 for.? Ako jo, čim to opravdava?

Gosp. načelnik odgovori: da, istina jo, ja sam za putovanje digno iz obd. kase 40 for. ali mo je vija oblast poslala, da se pridružim deputaciji.

G. Bukovec: Mogli ste moljatič viđu o. k. pol. oblast i mogli ste oteliti, ali ondje zastupati obdinu nisto mogli, jer so vas nije moglo izabrati u doputaciju radi nepoznanice, koja vam se jo glasovala u istoj sjednici. —

Ako sto pak ići, nisto imali prava uzeti 40 for. iz obd. blagajne za put; stoga pitam vas G. načelnice: Jeli knbito dobrovoljno povratiti odmah 40 for. u obd. blagajnu?

Gosp. načelnik reče: Da, ja ću povratiti 40 forinti u obd. kasu dobrovoljno.

G. Bukovec predlaže, noka se doputaciji izplatiti putno troškovo u Pull. Obd. zastupstvo odlučuje: Ima se vratiti u protokol, da so G. načelnik povratiti u obd. blagajnu iznos od 40 forinta a. v.

Deputacija noka prikaze račun potroška, koj so ima izplatiti. (Dalje sledi.)

Gosp. načelnik odvrat: G. Sterpin, kao upravitelj zavoda „Moseoni“, poslao je prod par dana raduno od leta 1886., ja nisam još progledao isto. Odobro nisam saznao, jer sa mogli sami doći.

G. Bukovec želi, da se sve to konstatira u zapisniku.

G. Bortolčić predlaže, da se glasujo o upisanju ovih upitah u zapisnik. G. načelnik reče: Postavljam to na glasovanje.

Zastupstvo jednoglasno odluču, da se imaju upisati ovi upiti radi dalnjeg razvanja u zapisnik. —

Točka 2. Proložonje spisah odnosoih so na rektura građanah Pizina, proti zaključku proglašonja hrvatskoga jezika udevnim.

G. načelnik ovlašćuju tajnika na štatanje spisah u toj stvari. Tajnik pročita u originalu dopis sl. pokraj. odbora od 14. junija t. g., br. 2021. upravljen vis. o. k. namjestništvu u Trstu i tumaži istoga u hrvatskom jeziku.

Iz ovoga dopisa proizlazi: Sl. pokraj. odbor priznaje se kod vis. o. k. namjestništva proti zaključku obd. zastupstva u Pizinu radi odluke, da hrvatski jezik bude udevnim; podnaba na ogled odnosni zapisnik zastupstva, izvjavjuć, da nije istinito izvješće obd. glavniceva, kako da so ondje rješitba upiso građanomu jedino u talijanskom jeziku, jer da je tomu dokaz priklopljena rješitba obdinskomu dnevaldaru Matu Paladiniu, izdana na talijanski potpisnik u hrvatskom jeziku. Kažo mudrije rođoni dopis, da onaj zaključak obito vrieduje, po imlenju pokraj. odbora, ustanove § 10. tom. drž. zak. od 21. decembra 1867., pošto je svakomu poznato, da so i jezik talijanski govori obilozno u obdini Pizin, a koji jezik mora biti izjednačen sa hrvatskim u svili upilih i javnih manifestacijah u obdini, a nipošto putu da so mora jedino tripl po lipoviti kuzpucil. Pošto da jo proti onom zaključku bio ulozon na pokraj. odb. utok nekojih građanah Pizina, kojeg prilaze, ista oblast, saže ga vis. o. k. namjestništvo na rješitje vlastito mu nadležnosti u smislu § 92. obd. reda se predlogom unistanja ovog zaključka, jer prekoroduje vlastiti djelokrug obdine (§ 27.), a protivan je § 10. tom. drž. zak. od 21. decembra 1867.

Tajnik Nita i tumaži nadalje dopis vis. o. kr. namjestništva od 20. junija 1887., br. 1860. III., upravljeno sl. o. k. kot. kapetanatu u Pizinu, jedinstavno na izvjavljenje dodatkom, da bi so zaključak zastupstva imao pobliže proclatiti. (Slidni zaključak glado udevnoga jezika, koji smo već u broju 35. priobdili. (Op. Ured.)

Točka 3. Čitanje dokreta sl. o. kr. kot. školsk. viedu od 4. augusta t. g., br. 204., za odstranjenje nevolodnih manjkavosti i promjenu naukovnoga jezika na pučkih školah u Gradisću i Pionu, u tim u svazu i molba iz Gradisća.

Gosp. načelnik dajo po tajniku štati molbu obdinarah iz Gradisća, radi primjene udevnoga jezika na onaj pučkoj školi, t. j. iz dojakodnjog talijanskog u hrvatski jezik, a upravljenu putom obd. glav. vis. oes. k. zom. školsk. viedu.

Iza toga čitanje molbe nalog o. k. kot. školsk. viedu br. 204., iz kojeg proizlazi, potreba prioklopljenja škol. vrtovih, popravku škol. sgradah i promjenu udevnoga jezika na pučkih školah u Gradisću i Pionu, obzirno na vrlo slab nadradak iz razloga, što so djeca podučavaju u talijanskom mjesto u hrvatskom, kao materinskom jeziku.

Gosp. načelnik otvara razpravu o predmetu.

Gosp. Ivan Ivić obd. savjetnik iz Gradisća prosil rieč, zadoživ ju nastavi: Čuo sam i razumio molbu obdinarah Gradisća. Čast mi jo i dužnost kao otetu obitelji zagovarati i vrude preporučiti ovu sasvim pravednu i temeljitu molbu. Pa i sama vijaša sl. o. k. kot. školska oblast preporuča promjenu udevnoga jezika na tomolju hrvatskoga, kao našega materinskoga. Napredak je doistino slab, a to mora i biti, to so nije tomu čuditi, kad so djeca muđu u njima sasvim tudjom talijanskom jeziku. Pa jeli to pravo i zakonito? Nije, ovo dokaza: Popis puka koncem 1880. obavijen, kaže nam, da jo bilo upisano u obdini Gradisće prisutnoga, pučanstva: Hrvata 1623, a talijanskoga poznavajućih samo 190 osobah. Od ovih znalo jo štiti i pisati samo 118, a neopisanih bilo nistmanjo nego 1638. Proko ovih bila su trojica slovenske narodnosti.

Ovoliko za Gradisće, a slidno vriedi za Pisan. Polag propisa od 1880. obdina Pisan imala jo prisutnog pučanstva 2228 osobah, od ovih 1960 Hrvata, a 270 talijanske govorećih, boljo rekuć, oba jezika

Prilogom članka uvrštena u mjesnom listu „Naša Slova“ od 11 kolovoza 1887 Br. 32 pod stavkom Sarvindičini 6 kolovoza 1887 poziva se na tomolju §. 10 štamarskog zakona To ugodno Uredništvo za zahtjov c. k. okružnog Poglavarstva v Pulj 14. t. m. Br. 8781 da izvoli uvrstiti u više hvaljoni list sljedocu

Ispravku. Nije istina da je carska zastava koja je bila izvješena na obdinskog agradi u Sarvindičini na slavu čina kojom bi potvrđen pokranjski zakon o proustrajstvu obdine St. Vindenti kad neodvisno obdine, bila razvijena, pod nego bacena i raztrgana.

Doznaje se nasuprot iz poveljnih izstrajivanja da je ona zastava koja visio na jednom prozoru školske zgrade, bila slučajno dohvaćena od nekog previsokoga voza sjona koji prolazeći onim putem, uslijed čega ista zastava pade na zemlju i bi dođnja nadjena neododnom od jednog c. k. pomorskog podčasnika, koji se ondje nalazao na dopustu, i prodana obdinskom uredu.

No odgovara takodje istini da su se za vrijeme novih izbora, koji su obdržavali u St. Vindenti pjevao pjesmo političkog sadržaja kao n. p. „Don Garibaldi andromea a Roma“.

U Trstu 18. Rujna 1887. O. kr. Državni Pododjotnik Grusiz.

Kolera u Italiji. Strašan taj gošt, koji se je bio pojavio za vrijeme velike vrućine u nekoliko predjelih Italije, podijmo sada tamo iznova strašno harašiti. Noul i prazno-vrijan narod neđa da prima llokavah vođ se dopuđe bogu ista oblast i lišnikom, koji mu pružaju pomoć. U Mostaru bijaše namučena taj lišnik jer da su oni toliko bolost širili i Brzojavni atipovi u nekostih stranah bijaše popobnanci jer da vinda pomođu brzojavah „raznijli“ kolera! U obdu pokazalo se ovom nesretnom zgodom, da jo velike dlo puđanstva Italije su vrlo nizkom stupnju naobrazbe, to da jo u „obodanoj“, zomli mnogo toga, đuga jo nastalo kod drugih narodah prije 2—3 sto godinah. O. vroznom stanju u Mostaru brzojavljaju dno 19. t. m. sljedocu: Puđanstvo obdajva. Kolera širi se. Kako noima konjah za pro-važanja mrtvovnih, ostaju još često do 48 sañih, nosahranjeni. Da so tomu doskoži, uzeti su svi konji privatnih posjednikah. Na javnih mjestih namješteni su kohl sa svagrom voicam na obdu porabu. Mrtvačka kola prate vojnici, budno se jo dogodio vođ više putah, da jo puđanstvo jurinilo za kola, prevallio ih, to mrtvaco spušilo na lišadice. Današ pripjela su 72 lišadika iz Napulja, Palermo i Catanije. Kraj Klumbort poklonio je 50.000 lirah, to izjavio da ču, potraje li sadanje žalvono stanje još koje vrijeme, čad osobno, da novolj-nikom pomogne i da jh štodi. U tamniti oboljelo jo više uzitkah. Kaznjivoni bješe so pobitili, to jh jo vojnikovo moralo svladati. Posljednja 24 sata obhajlo jo od kolera 100 osobaah, a umrlo 72. Gro-bari dobivaju 15 lirah na dan.

Zavod za proširoñj vjero kršćanske u Rimu poznat pod imenom „Propaganda“, utemeljen god. 1822, razdijelio jo do sada milijun misionarj 220 milijuna talijanakah fraukah. Kroz to jo vrijeme s. stol. podigla 200 novih biskupijah. Sada ima u Indijama 26 nadbiskupah i biskupah sa 1200 svećen., u Indokini, Kini i Japanu 60 apostolskih namjestnikah sa 1400 misionarj, u Africi 2 nadbiskupa, 22 biskupa, 17 apostolskih vikariata i 16 apostolskih prefekturj, u sjor. Americi (ong. teritorijah) ima 30 biskupah.

Katolog. Upozorujemo štov. našo štanoac na netom izišli ilustrirani katolog za josen i zimu 1887-8., kojega jo izdala poznata tvrdka „Kammer & Fischer“ u Boznu VII, Richtergasse 11. Ovaj zapisnik objavlja sve novosti mode, konfukoljo i druge potrebšćine. Neka si daklo štov. Štacozi narudo taj zapisnik, koj se dobijo sa uvorci b a d a v a i f r a n k o. Ova tvrdka b r v i se takodjor drugim narudbami, koje nespadaju u njezinu struku, to ih vrši avicaino i tvaino. (1—5)

Depozicija uprave C. P. S. Druga. Vi nam ne tuguj-te ništa. G. T. K. Vadeau, pripisano imenoma na račun predpilate za god 1885. — Ostalo još izostaje G. M. S. Sušak. — U mjesecu julu mi ulimo od Vas ništa pr. m. l. Popunite se na pošli

Italijanski brojevi dne 17. septembra. Bud 12 34 66 80 32 Gradno 11 34 39 57 1 Trnava 46 77 8 89 87 Brno 82 53 36 41 10

kojom da nemože Francuska doći ni do nekadanje. moći ni upliva. On se nada, da će mu Francuzi izručiti vlast, koju su njegovi djedovi vršili. Italija: Talijanska političke krugove zaokuplja ovaj par najvećma strošna kolera, koja harašiti vladu, koju su njegovi djedovi vršili. Njemačka: Nijemci se nadaju još uvijek, da će se sastati carevi Vilhelm i Aleksander. Car Vilhelm prisustvovao je ovih danah vojniškim vježbam prem ma zdravlje nije najbolje.

Franina i Jurina.

Fr. Ja, ha, ha, ha! Jur. Čemu se tako srdano smiješ? Fr. Ja, ha, ha, ha, ki se ne li tomu smijati, da su se lindarevi šaronjakti Matotom posavdili, a on njim jo brižni mudri saba, svodo i poročku „babu“ za niđ, ku se zaplaju u njegov košlin. Jur. Tako su pustili na ocellu njoga i njegov kušlin? Fr. Vero ja, nđ da su i ont, akopram su svi zapuđeni, vidoli, da ni ča s Matotom kumedijat. Fr. Ja, ha! Fr. Ho, ho!

Fr. Ma ča bi rod, brato Juro, da ni porođili izlišni na Buzošćinu, da na pravo on potrobit most pod Buzošćinu zavadi kojega jo laul bi Moroko i tamo i obodni, da ča on akrobat, da so ta blazni most podigne? Jur. To su štihl vrotajoni, na Buzošćinu, a izlišni imaju sada puno ruki posla na Motovunćinu. Fr. On to bit tamo brzo vrotajoni? Jur. Bravo, počeli su na 10 svoga monoon. Fr. Tako nado dođ morit na Saloz? Jur. Tamo su vođ dosta zamorili kada su bili vrotajoni, nego da njim ni šla mora vi švedaru. Fr. Mišis dakle, da čomo još čekat izlišni za most pod Buzošćinu? Jur. Kada fino na Motovunćinu, to pod va Opreljo, a kada vođ nobudu nigdo vrotajoni, to pak k vam dođ. Fr. Blazni slabi na dulu, zaš . . .

Fr. Si čul predzadnju nedolju veđor, kako su neki pazniksi Talijanci pred Građišćom tušli? Jur. Nisau no lego mi jo Luca povidala, da jo čula, da su to bila gospođu pazniksa. Fr. Aj po Franida, ako gospođa tako tute, ča to pak dleat njihl kalini. Jur. Morda to bit tožaki i dolavei pametnejji logo su njim gospodari. Fr. Aj sa proz morda.

Različite vesti.

Čestovni odbor u Podgradu. U podgradskom sudbonom kotaru bijahu izabrana sljedeća gospođa u čestovni odbor: Slavoj Jonko iz Podgrada, Ivan Jurisavić iz Markošćine, Gaspar Kastelio iz Matorije, Sebastijan Pip iz Snjpan, Miho Jurisavić iz Pasjaka, Jakov Valončić iz Hrušico i Anton Zadković iz Mun. Dno 4. agusta konstituirao se taj odbor ovako: predsjednik g. Kastelio, namjostnik g. Jonko. Ovim izborom zadovoljeno je posvema puđanstvu onoga kotara, koje nazire u spomenutoj gospođi svojo prijateljje i dobroćiniteljje.

Obdinski izbori u Motovunu, ko" su započeli u ponedjeljak dne 19. t. m. a trajali do 5 danah, vrše so — kako doznajemo — vrlo povoljno za hrvatsku stranku. Dno 19. i 20. t. m. biralo jo treće izabrno tjelo, koje jo — kako nam jo od tamo prijatelj juđor brzojavio — izabralo narodno predloženike.

Čestitice dječini Motovuncom na prvog pobrdaj, kilšimo njim srdano: živili i sretno unapred!

Obdinski izbori u Vrniku. Dno 20. i 21. t. m. bijahu obavljoni obdinski izbori u drevnom Vrniku. Kako nas od tamo prijateljji brzojavno obaviošćah, bijahu izabrani jednoglasno narodni predloženici. O tih izborih primisimo još sljedeća vjest: Eto upravo dovršilo obdinski izbori u sva tri tjela. Kao što jo bilo očekivati, hrvatska stranka nadvladala je jednoglasno. Nokandani paše pripravljahu se i ovaj put na odpor, no vidiv da ča ostati u ogromnoj manjini, niti nepripristaju k glasovanju. Mišlimo, da ča im ovo bit posljednja po-puđbina, to so njida višo nođo. pokazati eroci poštano ljude, da lovo u mutnom. Kažemo im po šteti put, da Vrnik ostaje hrvatski grad, koj so nigda više neće predati u ruke šaronjaktah. Živili avicaini birali! Živio hrvatski Vrnik!

„Slovenki Narod“ donio je prošlih danah vrlo zanimiv dopis iz Pula, u kojem ortu tužno stanje istarskih Slavonah šibajud oštro al pravodno narodno našo protivniko, mođu koje ubraja i kanfanarskoga kapelana, rodomi Slovenca. Na št mu bilo!

Glavna skupščina „Bratovščina hrvatskih ljudi u Istri“ obdržavati ča so — kako bijaše u posljednjem brenja javljono — u ponedjeljak dne 8. oktobra t. g. u Kastvu. Pozivljamo ovim ponovno sva članovo i prijateljje toga društva, da so mnogobrojno k godišnjeg glavnoj skupščini do-staviti kvole.

Hrvatska štitonca u Vrniku pripravljaju za nedjelju dne 25. t. m. zabavu na predtavom, koju šteli prihodi namjostoj „Bratovščini hrvatskih ljudi u Istri“. Pošto jo zabavi taj vrlo plamoniča svjetla, dade so odokivati, da ča jo parjotili mnogobrojno obdinstvo iz Vrnikah i ostalih rodoljubivih mjestah otoka Krka.

Iz Novogvala, u bujakom sudbonom kotaru, pišu nam, da jo tamo dne 18. august t. g. u 4 sata pošljo podno u vrijeme oluje udarilo grom i čestel stoga stona i jedan škandaj, što jo svo naglo izgorjelo. Pogorolno nobijašo osiguran, to mu jo tim namošona velika škoda jer jo akromah i jo jo imao u škandaju osinu stona, orudja i šivčona.

Pomozi siromahu tko promožal Komac školske godine u Bersođu. Dno 31. pr. ag., pošto no jo oslušali svetu mlai i uđinila obdina zahvalnost na svršetku školske godine uz priatnost mnogobrojnog oviđojnog poštanoć puka, dzevo no jo školeki lepte ovo puđko udčono.

Izjitu priatvovni su uz nekotjo domaćo gospodara, naš daitil rodoljub, valonćionji gosp. Pomo Kumičić, obdinski glavac gosp. Ivan Turčić, višo stranjako gospođo i gosp. lovranić uđeljo. Muško i žanako djevo polazilo jo škola preko 100.

Du na djevo mudljivo polazila školu a gosp. uđeljo, proviridani naš Niko Pn-jališ, najduševnijjo svajjo uđeljojuki dnužnot vršilo, dokuzam jo blo izpit.

Djovo su vrlo tođno i dobro odgovarali ma sva pitanja, to su so mogli svi priatni osvjedočiti, kako shvađaju i raz-zumaju svo predmote, u kojih su bili po-dučeni.

Litopis i pravopis djevo su vam izvanredno polvalo vriedni. I ovo, ne-manjjo nego lanjeko godino, osvjedočili smo so, koliko našemu gosp. uđeljoju na eru loži pouka naše djevo u poljođjelstvu, školjim mi jedino životarimo. Taj si mogao vidjati od samsu školske djevo uđinjono malo sjekivo od drva, vilo, grabljij, motiko, nađvo, blanje i višo komada orudja, koje so upotrebljavaju kod obradivanja polja i u kuđi.

Vriedni naš gosp. uđeljoj držao jo mañljivo i opotovnicu, koju jo takodjor polazio liepi broj odrasle djevo.

Mi so moramo upravo diđiti s našim voleć. gosp. župnikom i previridanim našim gosp. uđeljojom, jo so toli svojekit brinu za naš boljak duševni i tjelosni. A doist, ča si i nadalje voliku znalaju štodi kod Boga i ljudi, budu li uzmostajli svojim ljubozivim nagovorom i mudrim savjeto-ma, da koji otac odpošlje svojeg sina i na dalnje nauke, tako na primjor u do-lavaku školu u Kastav, pošto imamo ve-liku potrebu valjanijh i dobrih znalajlija. A koliko bi to svim koristilo, znati ča do najboljo naš židuri, kljosari itđ., kojim treba za svaki mali naćt (disonj) i pro-vratin (provontiv) tražiti inžinira. A svim tim zahtjovom podpunoma zadovoljiva čim-lavaka škola. Čujemo, da ča jednan do-bri otac odposlati svojeg sina u gimnaziju, da so izškola. Tako valja! Naprvo Brsođani! Uditi so moramo, kako gosp. lovranski uđeljoj mirno dušo svake godine naš gradić

povaljo; promda mu niau: nit najmanja jo volja njegoj stanovnici i kojim samo kad možo prikopi. Ooobita mu ido hvala, što jo prigodom izbora toll uzmostajno u ob-dinskom urodu u Lovranu, da so nobi dalo nekotjim Brsođanom izbornu listinu, promda nije on o tom još smio ništa odličivati, pošto nobijašo još zastupnikom izabran. Njomu je valjda svo slobodno i možo svo štodi hođo. Čujomo, da on drži za uljud-noć odgovarati na hrvatske upite talijan-ski, kao da nije Slovenac iz Sožano. Ne-smijomo mu zaburaviti ni na ono pre-žino i mrtko izrazo, uđinjene lanjeko go-dino glodo naše djevo. I onog čomo so još, dušo sjedati.

Kupovanje glasovah kod izborah. Višo putah javili smo vođ našim čitateljom, da jo kupovanje ili prodavanje glasovah kod izborah (obdinskih, zomajških, državnih) kažnjivo. (Članak VI. zakona 17. dooem-bra 1882. D. Z. br. 3. za god. 1883.) Oviht dana štital smo jednu takvu kaznonu osudu, gdje jo u Čoakoj neki obdinar u Pisku bio kažnjon, što jo kod tamošnjih obdinskih izborah turao u ruku biradžih izpunjono glasovnicu obodnoj jim, da ča jha pošljo izbora platiti pivro. Radi toga blo jo kažnjon, jer jo u istnu kaenijo za ono birado pladno pivro. On so jo radi to osudu pričuho na vrhovni c. kr. kasaco-nalni sud u Beču, to naveo u pričuži, da so jo pošljo izbora napajala birado a da so jh nije pitalo, za koga su glasovali. Vrhovni Sud rođitvom od 5. mnrca 1887. Br. 14449 ox 1880. zabacio jo pričužu, jer da jo kažnjivi šia blo pošljonom vođ ondu, kad jo taj obdinar ponudio, da ča za to platiti pivro a dođini birad nio oblio te ponude. Nadalje jo vrhovni sud izroako, da možo no uđeliti izricom toga postupka i onaj, koji u tu svrhu obeda ili palca platil i samo jednu šaku vina, pivro ili dru-goga kakvogjo pića li jola, koje bi inačo morao sam platiti.

Ova osuda nekta bude nošemu narodu na znañjo i ravnanjo kod izb. rnh, to neka odmah sudu prihvatl svo ono, koji nastoje na nekotliko „bigulji“ zavesti nađoga nau-kojga sejljaka.

Godišnji izpit u mošodnišćkoj školi. Dno 30. pr. m. držao so ovajjo, po oblu-žnoj sv. misli i uđinjenoj zahvali, godišnji izpit u našoj puđkoj uđelji. Izjitu pri-atvovni su u mnogi otal i motore, gosp. glavac Ivan Turčić, uđeljo i uđeljoja iz Lovrana sa još nekotliko gospođo.

Izpit blo jo sjañjan i u svakom obziru pohvalni, što nam kazujjo voliku mañljivošć i radnost našeg gosp. uđeljoja. U svih predmetih pokazivali su školska djevoa pri-mjorono znanja, a oobito pjevanjo izpalo jo baš krasno. Pjovajšo no samo sva djevo ukupno vođ i pojedini (solo).

Gosp. uđeljoj brinuo so jo takodjor mañljivo za opotovnicu, to nam jo baš ugodno, što do imati sada školski vrt, u kojom do mođ oobito opetovničaro podu-šiti u poljođjelstvu, o. kemu nam jo on uvjok liepo nauko i savjete davao.

Preporočimo vrudo našim obdinskim zastupnikom, da u svemu školi i gosp. uđeljoja podupiraju, imenito, da mu po-pravljaj i poljođjanu stan i školsku sobu.

Jo do imo ovajjo vrlo bitrovano i mañljivo djevo, nemožemo a da nepre-poručimo najtopljo nekotjim roditeljom, nobi-šanju svojo djevo i mi višo nauko, jer, no-budimo li si sami uđenli ljudi odgojili, kmaso čomo jh od drugida dobiti. Na-nogo dakle Mošodničani; pokazite, da i vam na eru loži boljak vaš, djevo vaše i mlo nam domovino. (Mi pak proporu-čamo Mošodničanom povrh svoga toga, da potjoraju drugi put onog nepozvanog gošta i poznatog „babing“ piskara, koji se liže i mažo okolo naših rodoljubah a tada eroci i klevete u poroćkom „smradu“ svo štodi jo nam mli i drugo. Mošodničani! pri-pravite daklo mođu za drugi put. Op. Ur.)

Slavioj upravi parobrodarskog dru-štva „Sverljuga & Comp.“ na Rieci. Vaš vazni rod, kojim javljate, da putujo vaš parobrod „Ika“ između „Piuma-Pola“ tiud „Lovrana, Moeranizza, Bercoe, Oharsa o vicoraa“, primisimo, no pri-obitaj ga nedemo, jo jo sastavljon samo u vašom materinskom a nam tudjem talijan-skom jeziku. Jednom smo vam pošli na ljepak, no to nam so višo ljo nedogodi. Što neimato obzira napravim hrvatskoj pu-tujajoćj puplici, tiskajuoć oglase u jedino epavjućoj talijanščini, nemožemo si „osvje-đati“ al bur mi nismo voljni daljo podpi-raćti vašeg patriotičnog (!?) rada. Izvolite so daklo obratiti poroćkomu lističu „L' Istria“, koji vas jo predstavio svojim čitateljom kano Staroćevianco i Veliko-Hrvato.

P. S. Naš list zove so „Naša Slova“ a no onako, kako ga porugljivz naši protivnici Talijanci krsto i kako jh jvi u tom dično slidićte.

